

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs. En Fortælling II

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt04-shoot-idm140467282893936/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

er der atter en Dag. Lad os nu kun gaae. – Og han tilføiede ved sig selv: Lad Skjæbnen selv vise, om jeg skal være Pave eller –.

Han tog Alfons under Armen og sagde: Kom, vi vil gaae op til S. *Onofrio!* der fandt jo endogsaa Tasso R.o. Der vil vi see ud til Bjergene og bestemme, hvor vi skal ligge paa Landet i Sommer, eller hvor vi skal seile hen – for hele Verden staaer os jo aaben!

Alfons svarede lidt efter: Ja, jeg synes ordenhg jeg bliver høiere og faaer frisk, vid Udsigt, naar jeg saadan gaaer med Dig.

Hør, Alfons, vedblev Otto, jeg spørger ikke gerne; men noget Aparte maa der være hændt Dig. Hvordan er Du fra først af kommen i Bekjendskab med Munkene, og hvad trykker Dig, som ellers altid var saa tilfreds, saa harmonisk – for det var Du, det er bedst, Du hører Din Ros for igjen at kunne fortjene den.

Efter nogen Taushed svarede Alfons: Det var fra Florents, at jeg blev anbefalet til Pater Benedict.

Saa? Fra Florents? Men det var sagtens en Geistlig, som derfra anbefalede Dig?

Ja, en Skriftefader i en Familie.

En Skriftefader?

Ja.

Naa?

Jeg vil sige Dig det Hele, Jeg havde hjemmefra Anbefalingsbrev med til en Professor i Musik, og han havde en Datter.

Og hende forelskede Du Dig i?

Nei. Men hun fik Godhed for mig.

Du Gudernes Yndling! Var hun smuk?

Du skal faae hende at see.

Hvor?

Jeg har hendes Billede her, sagde Alfons og tog til Brystet; men lad os vente, til vi ere ganske ene; jeg kan ikke lide, at en Forbigaaende skulde see derpaa.

Jeg har aldrig truffet noget Menneske med en saadan musikalsk Sands som hun, vedblev Alfons. Hver Bevægelse var rytmisk, hvert Ord, hun sagde, var Musik, hvert Blik af hendes Øine var som en delig Melodi.

Sig mig Alfons, hvordan vil Du tale om en Dame, naar Du virkelig bliver forelsket?